

เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ ลุงได้มีโอกาสไปร่วมงาน
รับปริญญาบัตรชั้นปริญญาเอกของนักเรียนทุนรัฐบาลไทยคนหนึ่ง
ในนครลอสแอนเจลิส รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

นอกจากการได้เข้าร่วมในพิธีรับปริญญาบัตรดังกล่าวแล้ว
ยังได้มีโอกาสไปท่องเที่ยวเมืองต่างๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนียและใน
มลรัฐที่ใกล้เคียงอีกด้วย

ได้รื้อฟื้นความหลังเมื่อครั้งได้ไปศึกษาต่อปริญญาโทที่นั่น
เมื่อ ๔๐ กว่าปีมาแล้ว

หลายๆ เมือง เช่น นครลอสแอนเจลิส หรือนครซานฟราน-
ซิสโกนั้น แม้ว่าจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา แต่ตึกกรมต่างๆ
ยังพระระลึกถึงความหลังได้บ้าง แม้จะมีตึกใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย
ก็ตาม

แต่ที่จำไม่ได้เอาเสียเลย เพราะตึกเดิมๆ ไม่เหลือให้เห็น
อีกแล้ว ก็คือ นครลาส เวกัส เมืองหลวงของรัฐเนวาดา หรืออีก
นัยหนึ่งเป็นเมืองหลวงของการพนันของโลก

ตึกที่มีให้เห็นในปัจจุบันนั้น เป็นตึกที่สร้างขึ้นใหม่ทดแทน
ตึกที่ได้ทำลายลงไป

จะเห็นเป็นสังขรณ์อย่างหนึ่งว่า โลกนี้มีความเปลี่ยนแปลง
อยู่ตลอดเวลา ตามกาลสมัย

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น บางสิ่งบางอย่างก็ค่อยๆ
เปลี่ยนไป แต่ก็มีอีกหลายอย่างที่ไม่เปลี่ยนไปเสียจนไม่อาจเห็น
รากเหง้าหรือต้นตอของเดิมเลย

สิ่งเปลี่ยนแปลงอีกอย่างหนึ่งที่หลานๆ ควรจะได้รับรู้
รับทราบด้วยก็คือโอกาส

โอกาสของเด็กวันนี้...มีมากกว่าโอกาสของเด็กวันวาน....
หลายเท่าตัว

โอกาสหนึ่งที่ลุงจะพูดถึงในวันนี้ ก็คือโอกาสในการไป
ทำงานและท่องเที่ยว หรือการไปเรียนภาษาอังกฤษและท่องเที่ยว
ณ ต่างประเทศ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยไม่ต้องหลบๆ ซ่อนๆ
หรือเป็น “โรบินฮู้ด”

เพราะการเดินทางของลุงในครั้งนี้ ได้มีโอกาสพบนิสิต
นักศึกษาจากเมืองไทยหลายกลุ่มและก็หลายคน บางคนก็กำลัง
ศึกษาในมหาวิทยาลัย ในชั้นปีที่ ๒ หรือปีที่ ๓ บางกลุ่มก็มาจาก
มหาวิทยาลัยเดียวกัน แต่บางกลุ่มก็มาจากหลายมหาวิทยาลัย

ทุกคนได้ท่องเที่ยวตามเมืองและสถานที่ต่างๆ ที่สนใจ
หลังจากที่ได้ทำงานในช่วงปิดเทอมแล้ว

สมัยที่ลุงไปเรียนปริญญาโท ก็เห็นนักเรียนไทยหลายคน
ทำงาน แต่เป็นการทำงานที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

แต่ในสมัยนี้มีโอกาสมากกว่านั้น เพราะมีบริษัทหลายแห่ง
จัดหางานให้เสร็จสรรพ มีรายการอาชีพต่างๆ ให้เลือกตั้งแต่การใช้
แรงงานจนถึงการใช้สมอง

ที่สำคัญไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ต้องหลบหลีก
เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

ประเภทที่ใช้แรงงานก็ตั้งแต่ชั่วโมงละ ๗.๕ ดอลลาร์สหรัฐ
ขึ้นไป หรือประมาณชั่วโมงละ ๒๖๕ บาท

หากต้องทำงานล่วงเวลา ก็ได้รับค่าจ้างเป็นหนึ่งเท่าครึ่ง

ของการทำงานในเวลาปกติ

โครงการที่ฮิตติดอันดับที่สุดก็คือโครงการ Work and
Travel Program in USA ซึ่งเป็นโครงการทำงานภาคฤดูร้อน

ก็เริ่มทำงานตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม ท่องเที่ยว
ในเดือนมิถุนายนแล้วก็กลับมาเรียนในภาคการศึกษาใหม่ที่เมืองไทย

โครงการนี้ สหรัฐอเมริกาได้จัดขึ้นเพื่อทำการคัดเลือก
นักศึกษา เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในสหรัฐอเมริกา

เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมฝึกงานกับองค์กร
บริษัทต่างๆ และเพื่อนชาวต่างชาติในสหรัฐอเมริกา เพื่อให้

นักศึกษาได้ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรียนรู้การทำงาน เรียนรู้
ในการช่วยเหลือตัวเอง และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของชาวอเมริกัน

ในช่วงปิดภาคเรียน

เป็นโครงการที่อยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาลอเมริกา
ซึ่งอนุญาตให้นักศึกษาทำงานได้ถูกต้องตามกฎหมายได้ ๒ - ๔
เดือน

ผู้ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนจะได้รับอนุมัติวีซ่า J1 (วีซ่า
แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม) และสามารถท่องเที่ยวในสหรัฐอเมริกา
ได้อีก ๓๐ วัน หลังจากเสร็จสิ้นโครงการ

นอกจากโครงการ Work and Travel Program แล้ว
ยังมีโครงการ Work and Study Program

ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สถาบันในต่างประเทศ ได้เปิดรองรับ
ให้กับนักศึกษาต่างชาติ ที่ต้องการเรียนและฝึกทักษะภาษาอังกฤษ
กับเจ้าของภาษาทั้งในห้องเรียน และสถานที่ทำงาน

ทั้งนี้ ได้รับค่าตอบแทนจากการทำงาน ส่วนรายได้จากการ
ทำงานนั้น ขึ้นอยู่กับประเภทของงานและเงื่อนไขของแต่ละแห่ง

โครงการทั้งสองนี้ ไม่ได้มีเฉพาะแต่ในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น
ประเทศต่างๆ อีกหลายประเทศ ก็มีโครงการเหล่านี้เช่นเดียวกัน
อาทิเช่น อังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เป็นต้น

หลานๆ ผู้ใดสนใจ ก็อาจติดต่อขอทราบรายละเอียดได้
ที่สถานทูตของประเทศต่างๆ ที่ประจำอยู่ในประเทศไทยได้ หรือ
อาจหาข้อมูลเหล่านี้ได้อย่างง่ายดายจากอินเทอร์เน็ต

แล้วติดต่อบริษัทหลายแห่งซึ่งดำเนินการในเรื่องนี้
อย่างไรก็ตาม เพื่อลดความเสี่ยงจากการถูกหลอก ก็ควรสอบถาม
ผู้รู้หรือรุ่นพี่ที่ใช้บริการว่า บริษัทนั้นๆ จัดการได้ดีเพียงใด

โครงการเหล่านี้ต้องเสียค่าใช้จ่าย ดังนั้น ผู้เข้าร่วม
โครงการจำเป็นต้องมีพ่อแม่ผู้ปกครองให้การสนับสนุน

แต่ประโยชน์ที่ได้รับ นอกจากการได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษ
กับเจ้าของภาษาอย่างได้ผลแล้ว

ประสบการณ์การใช้ชีวิตและการทำงานในต่างแดน ซึ่ง
ไม่มีผู้ใดคอยช่วยเหลือ ต้องทำเองทุกอย่างนั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์
สูงสุดในการดำรงชีวิตต่อไป

และจะได้ซึ่งกันต่อนั้นแหละว่า การที่ต้องทำทุกสิ่งทุกอย่าง
ด้วยตนเองนั้น เป็นอย่างไร

รับรองได้ว่า เมื่อกลับมาถึงประเทศไทยแล้ว จะรัก
และเข้าใจพ่อแม่และแม่เพิ่มมากยิ่งขึ้น

